Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 28. októbra 2020 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2006/126/ES – Článok 2 ods. 1 a článok 11 ods. 4 – Vodičský preukaz – Vzájomné uznávanie – Rozsah povinnosti uznávania – Vodičský preukaz, ktorý je predmetom výmeny – Výmena vykonaná v okamihu, keď vodičské oprávnenie bolo členským štátom vydania odobraté – Podvod – Odmietnutie uznať preukaz vydaný v rámci výmeny“

Vo veci C-112/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Verwaltungsgericht Aachen (Správny súd Aachen, Nemecko) zo 4. februára 2019 a doručený Súdnemu dvoru 12. februára 2019, v konaní:

Marvin M.

proti

Kreis Heinsberg,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda desiatej komory M. Ilešič, sudcovia E. Juhász (spravodajca) a I. Jarukaitis,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– M., v zastúpení: H. D. Gebauer, Rechtsanwalt,

– Európska komisia, v zastúpení: W. Mölls a N. Yerrell, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 ods. 1 a článku 11 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch (Ú. v. EÚ L 403, 2006, s. 18).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Marvinom M. a Kreis Heinsberg (okres Heinsberg, Nemecko) vo veci jeho rozhodnutia odmietnuť uznať vodičský preukaz, ktorý pánovi M. vydali holandské orgány.

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenia 2 a 8 smernice 2006/126 uvádzajú:

„(2) Predpisy o vodičských preukazoch sú základnými prvkami spoločnej dopravnej politiky, prispievajú k zlepšeniu bezpečnosti cestnej premávky a uľahčujú voľný pohyb osôb usadzujúcich sa v inom členskom štáte ako v štáte, v ktorom bol vydaný vodičský preukaz. Vzhľadom na význam jednotlivých dopravných prostriedkov držba vodičského preukazu riadne uznaného v hostiteľskom členskom štáte podporí voľný pohyb osôb a slobodu usadiť sa.…

…

(8) Z dôvodu bezpečnosti cestnej premávky by sa mali ustanoviť minimálne požiadavky na vydanie vodičského preukazu. Je potrebné harmonizovať normy týkajúce sa vodičských skúšok a udeľovania oprávnení. Na tento účel by sa mali vymedziť vedomosti, zručnosti a správanie súvisiace s vedením motorového vozidla, skúška z vedenia motorových vozidiel by mala vychádzať z týchto princípov a mali by sa znovu vymedziť minimálne požiadavky telesnej a duševnej spôsobilosti na vedenie týchto vozidiel.“

4 Článok 1 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje:

„Členské štáty zavedú národný vodičský preukaz podľa vzoru Spoločenstva stanoveného v prílohe I v súlade s ustanoveniami tejto smernice. Symbol na strane 1 vzoru vodičských preukazov Spoločenstva obsahuje rozlišovací znak členského štátu vydávajúceho vodičský preukaz.“

5 Článok 2 tej istej smernice, nazvaný „Vzájomné uznávanie“, v odseku 1 stanovuje:

„Vodičské preukazy vydané členskými štátmi sa vzájomne uznávajú.“

6 Článok 7 ods. 1 smernice 2006/126 definuje podmienky vydania vodičského preukazu týkajúce sa schopnosti viesť vozidlo a bydliska na území členského štátu vydávajúceho vodičský preukaz.

7 Podľa článku 11 smernice 2006/126:

„1. Ak držiteľ platného vodičského preukazu vydaného členským štátom má obvyklé bydlisko v inom členskom štáte, môže požiadať, aby bol jeho vodičský preukaz vymenený za rovnocenný preukaz. Členský štát vykonávajúci výmenu skontroluje, pre akú skupinu je predložený vodičský prekaz v skutočnosti ešte platný.

2. Pokiaľ zásada teritoriality právnych predpisov z oblasti trestného práva a polície neustanovuje inak, členský štát, v ktorom má držiteľ svoje obvyklé bydlisko, môže uplatniť svoje vnútroštátne opatrenia na obmedzenie, pozastavenie, odobratie alebo zrušenie vodičského oprávnenia držiteľovi vodičského preukazu vydaného iným členským štátom a, ak je to nevyhnutné, vymeniť preukaz na tento účel.

3. Členský štát vykonávajúci výmenu vráti starý vodičský preukaz orgánom členského štátu, ktorý ho vydal a uvedie dôvody vrátenia.

4. Členský štát odmietne vydať vodičský preukaz žiadateľovi, ktorého vodičský preukaz bol obmedzený, pozastavený alebo odobratý v inom členskom štáte.

Členský štát odmietne uznať platnosť akéhokoľvek vodičského preukazu vydaného iným členským štátom osobe, ktorej vodičský preukaz je obmedzený, pozastavený alebo odobratý na území tohto štátu.

…“

8 Článok 15 smernice 2006/126, v znení účinnom v čase skutkových okolností vo veci samej, stanovoval:

„Členské štáty si navzájom pomáhajú pri vykonávaní tejto smernice a vymieňajú si informácie o vodičských preukazoch, ktoré vydali, vymenili, nahradili, obnovili alebo zrušili. Členské štáty využijú na tieto účely sieť vodičských preukazov EÚ…“

Nemecké právo

9 V zmysle § 29 ods. 1 Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr (nariadenie o prístupe osôb do cestnej premávky) v znení uplatniteľnom v spore vo veci samej:

„1. Držiteľ zahraničného vodičského oprávnenia môže v rozsahu svojho oprávnenia viesť v Nemecku motorové vozidlá, ak nemá v tuzemsku obvyklé bydlisko podľa § 7.“

10 Článok 29 ods. 3 tohto nariadenia uvádza:

„Oprávnenie podľa odseku 1 neplatí pre držiteľov zahraničných vodičských oprávnení viesť vozidlo,

…

3. ktorým bolo oprávnenie viesť motorové vozidlo v Nemecku odobraté na základe predbežného opatrenia alebo právoplatného rozhodnutia súdu alebo predbežne vykonateľného alebo konečného rozhodnutia správneho orgánu,

…

V prípadoch uvedených v prvej vete môže príslušný orgán vydať správny akt o chýbajúcom vodičskom oprávnení.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

11 Dňa 3. júla 2008 nemecké orgány vydali pánovi M. vodičský preukaz pre vozidlá skupiny AM a B, a 1. júla 2015 aj pre skupinu T.

12 Pri cestnej kontrole vykonanej 9. júna 2016 sa zistilo, že pán M. viedol motorové vozidlo pod vplyvom omamných látok. Dňa 20. septembra 2016 bol informovaný o úmysle príslušných nemeckých orgánov odobrať mu vodičské oprávnenie.

13 Dňa 29. septembra 2016 pán M. uvedeným orgánom oznámil, že v Nemecku už nemá bydlisko, a 13. októbra 2016 prihlásil svoje bydlisko v Holandsku, kde 1. novembra 2016 požiadal o výmenu svojho nemeckého vodičského preukazu za holandský vodičský preukaz.

14 Poriadkovým opatrením z 9. novembra 2016, ktoré bolo ihneď vykonateľné a doručené pánovi M. 12. novembra 2016, Kreis Heinsberg (okres Heinsberg) dotknutej osobe odobral vodičské oprávnenie a vyzval ju, aby svoj vodičský preukaz bezodkladne odovzdala.

15 Holandské orgány príslušné na výmenu vodičských preukazov 14. novembra 2016 konštatovali, že vodičské oprávnenie pána M., vzhľadom na informácie uvedené v sieti vodičských preukazov Európskej únie (RESPER), je platné, a 17. novembra 2016 vydali pánovi M. holandský vodičský preukaz výmenou za jeho nemecký vodičský preukaz. Táto výmena bola oznámená Kreis Heinsberg (okres Heinsberg) listom z 5. decembra 2016, ku ktorému bol pripojený nemecký vodičský preukaz pána M.

16 Holandské orgány, ktoré Kreis Heinsberg (okres Heinsberg) informoval o odobratí nemeckého vodičského oprávnenia pána M., v nadväznosti na žiadosť v tejto súvislosti 4. januára 2017 oznámili, že zotrvávajú na výmene vodičského preukazu pána M. z dôvodu, že v čase podania žiadosti o výmenu uvedená sieť neobsahovala žiadny údaj o obmedzení vodičského oprávnenia dotknutej osoby.

17 Dňa 17. januára 2017 policajné orgány pri cestnej kontrole v Nemecku zistili, že pán M. nemal platné vodičské oprávnenie na území tohto členského štátu.

18 Rozhodnutím z 5. septembra 2017 Kreis Heinsberg (okres Heinsberg) určil, že vodičský preukaz vydaný pánovi M. v Holandsku ho neoprávňuje viesť motorové vozidlá v Nemecku.

19 Pán M. napadol toto rozhodnutie na Verwaltungsgericht Aachen (Správny súd Aachen, Nemecko).

20 Tento súd sa domnieva, že nemecké orgány sú povinné rovnakým spôsobom uznať vodičský preukaz vydaný na základe výmeny prvého vodičského preukazu ako vodičský preukaz vydaný po úspešnom zložení skúšky spôsobilosti viesť motorové vozidlá. Prikláňa sa však k názoru, že vzhľadom na ciele bezpečnosti cestnej premávky a ochrany života účastníkov cestnej premávky môže členský štát podľa článku 11 ods. 4 smernice 2006/126 odmietnuť uznať vymenený vodičský preukaz, ak k výmene došlo po odobratí vodičského oprávnenia členským štátom vydania vodičského preukazu.

21 Za predpokladu, že by sa konštatovalo, že článok 11 ods. 4 smernice 2006/126 nie je uplatniteľný, sa vnútroštátny súd pýta, či je zo zásady vzájomného uznávania povolená výnimka, ak členský štát, na ktorého území vzniká otázka uznania vodičského preukazu, môže na základe nespochybniteľných informácií zistiť, že vecné vodičské oprávnenie v okamihu výmeny tohto vodičského preukazu už viac neexistovalo.

22 Za týchto podmienok Verwaltungsgericht Aachen (Správny súd Aachen, Nemecko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 2 ods. 1 smernice [2006/126] vykladať v tom zmysle, že vodičský preukaz, a to vrátane v ňom zadokumentovaných vodičských oprávnení, musia členské štáty striktne uznávať aj vtedy, ak vydanie tohto preukazu spočíva vo výmene vodičského preukazu podľa článku 11 ods. 1 smernice [2006/126]?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Môže členský štát odmietnuť uznanie vymeneného vodičského preukazu podľa článku 11 ods. 4 druhého pododseku smernice [2006/126], ak sa výmena štátom vydania uskutočnila v okamihu, v ktorom členský štát, z ktorého pochádza vecné vodičské oprávnenie, toto oprávnenie už odobral?

3. V prípade, ak bude odpoveď na druhú otázku záporná a povinnosť uznávania existuje: Môže členský štát uznanie vymeneného vodičského preukazu odmietnuť minimálne vtedy, keď členský štát, na ktorého území vzniká otázka uznania vodičského preukazu, na základe ‚nespochybniteľných informácií' môže určiť, že vecné vodičské oprávnenie v okamihu výmeny vodičského preukazu už viac neexistovalo?"

O prejudiciálnych otázkach

O prvej prejudiciálnej otázke

23 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 2 ods. 1 smernice 2006/126 vykladať v tom zmysle, že vzájomné uznávanie bez akýchkoľvek formalít, ktoré upravuje, je uplatniteľné na vodičský preukaz vydaný na základe výmeny podľa článku 11 ods. 1 tejto smernice.

24 Treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 1 smernice 2006/126 „vodičské preukazy vydané členskými štátmi sa vzájomne uznávajú".

25 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora toto ustanovenie stanovuje vzájomné uznávanie vodičských preukazov vydaných členskými štátmi bez akýchkoľvek formalít (rozsudok z 26. októbra 2017, I, C-195/16, EU:C:2017:815, bod 34 a citovaná judikatúra).

26 Vzhľadom na to, že uvedené ustanovenie nerozlišuje podľa spôsobu vydania vodičského preukazu, a to vydanie po úspešnom zložení skúšok stanovených v článku 7 smernice 2006/126 alebo na základe výmeny podľa článku 11 ods. 1 tejto smernice, platí zásada vzájomného uznávania tiež v prípade vodičského preukazu vydaného na základe takejto výmeny s výhradou výnimiek stanovených uvedenou smernicou.

27 S prihliadnutím na vyššie uvedené úvahy treba na prvú otázku odpovedať, že článok 2 ods. 1 smernice 2006/126 sa má vykladať v tom zmysle, že vzájomné uznávanie bez akýchkoľvek formalít, ktoré upravuje, je uplatniteľné na vodičský preukaz vydaný na základe výmeny podľa článku 11 ods. 1 tejto smernice s výhradou výnimiek stanovených uvedenou smernicou.

O druhej a tretej otázke

28 Svojou druhou a treťou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 vykladať v tom zmysle, že umožňuje členskému štátu, aby odmietol uznať vodičský preukaz, ktorý spočíva vo výmene podľa článku 11 ods. 1 tejto smernice z dôvodu, že tento členský štát pred touto výmenou odobral vodičské oprávnenie držiteľovi tohto preukazu, ktorý bol predmetom uvedenej výmeny.

29 Tieto otázky položil vnútroštátny súd vzhľadom na situáciu, jednak keď pán M. pred vydaním vodičského preukazu holandskými orgánmi v súlade s postupom výmeny stanoveným v článku 11 ods. 1 smernice 2006/126 sa dopustil porušenia predpisov v Nemecku, v dôsledku ktorého bolo pánovi M. odobraté jeho vodičské oprávnenie, avšak vodičský preukaz nebol nemeckým orgánom vrátený, a jednak keď holandské orgány, ktoré boli o tomto odobratí informované po vydaní nového vodičského preukazu, ponechali vodičský preukaz vydaný pánovi M.

30 Podľa článku 11 ods. 1 smernice 2006/126 ak držiteľ platného národného vodičského preukazu vydaného členským štátom má obvyklé bydlisko v inom členskom štáte, môže požiadať, aby bol jeho vodičský preukaz vymenený za rovnocenný preukaz.

31 Podľa tohto ustanovenia členský štát vykonávajúci v tejto súvislosti výmenu skontroluje, pre akú skupinu je predložený vodičský prekaz v skutočnosti ešte platný. Na tento účel článok 15 uvedenej smernice stanovuje, že členské štáty si navzájom pomáhajú a vymieňajú si informácie o vodičských preukazoch, ktoré vydali, vymenili, nahradili, obnovili alebo zrušili a na tieto účely využijú sieť vodičských preukazov Európskej únie.

32 V prejednávanej veci, ako bolo pripomenuté v bode 15 tohto rozsudku, holandské orgány 14. novembra 2016 overili platnosť vodičského preukazu pána M. v sieti vodičských preukazov Európskej únie a 17. novembra 2016 vydali pánovi M. nový vodičský preukaz.

33 Vzhľadom na to, že, ako vyplýva z odpovede na prvú otázku, vzájomné uznávanie bez akýchkoľvek formalít stanovené v článku 2 ods. 1 smernice 2006/126 je uplatniteľné na vodičský preukaz vydaný iným členským štátom na základe výmeny podľa článku 11 ods. 1 tejto smernice, ostatné členské štáty v zásade nemôžu overovať dodržanie podmienok vydania stanovených v uvedenej smernici. Držba vodičského preukazu vydaného členským štátom musí byť totiž považovaná za dôkaz toho, že držiteľ tohto preukazu tieto podmienky splnil (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. apríla 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 47 a citovanú judikatúru).

34 Súdny dvor však skutočne rozhodol, že v prípade, keď možno preukázať, avšak nie na základe informácií pochádzajúcich z hostiteľského členského štátu, ale na základe údajov uvedených na samotnom vodičskom preukaze alebo iných nespochybniteľných informácií pochádzajúcich od členského štátu vydania, že niektorá z podmienok vydania stanovená v smernici 2006/126 nebola splnená, môže hostiteľský členský štát, na území ktorého bol jeho držiteľovi uvedeného preukazu už odobratý predchádzajúci vodičský preukaz, odmietnuť uznať vodičský preukaz (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. júna 2008, Zerche a i., C-334/06 až C-336/06, EU:C:2008:367, body 69 a 70, ako aj z 26. júna 2008, Wiedemann a Funk, C-329/06 a C-343/06, EU:C:2008:366, bod 72).

35 V prejednávanej veci, ako uvádza Európska komisia, však okolnosť, že nemecké orgány odobrali pánovi M. vodičské oprávnenie v okamihu, keď bol vodičský preukaz predmetom výmeny holandskými orgánmi, nevyplýva ani zo samotného vodičského preukazu, ani z iných informácií pochádzajúcich od členského štátu vydania.

36 Podľa znenia článku 11 ods. 4 druhého pododseku smernice 2006/126 „členský štát odmietne uznať platnosť vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte osobe, ktorej bol na území prvého členského štátu vodičský preukaz obmedzený, zadržaný alebo odobratý“.

37 Z výrazu „odmietne uznať“ vyplýva, že toto ustanovenie nestanovuje možnosť, ale povinnosť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. apríla 2012, Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, bod 53, a z 21. mája 2015, Wittmann, C-339/14, EU:C:2015:333, bod 24).

38 Súdny dvor rozhodol, že znenie tohto ustanovenia oprávňuje akýkoľvek členský štát, nielen členský štát obvyklého bydliska, odmietnuť uznať platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom (rozsudok z 23. apríla 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 55).

39 Konkrétnejšie Súdny dvor rozhodol, že článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 umožňuje členskému štátu, ktorý nie je členským štátom bydliska, aby podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov a v nadväznosti na protiprávne správanie držiteľa vodičského preukazu vydaného v inom členskom štáte, ku ktorému došlo na jeho území, prijal opatrenia, ktorých rozsah je obmedzený na toto územie a ktorých účinok sa obmedzuje na odmietnutie uznať na tomto území platnosť tohto preukazu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. apríla 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 60).

40 V tejto súvislosti Súdny dvor spresnil, že článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 sa týka opatrení, ktoré sú prijaté na základe právnych predpisov z oblasti trestného práva a polície členského štátu a ktoré majú na území tohto členského štátu vplyv na platnosť vodičského preukazu, ktorý bol vydaný iným členským štátom (rozsudok z 23. apríla 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 61).

41 Navyše Súdny dvor už rozhodol, že stanovenie povinnosti členského štátu uznať platnosť vodičského preukazu vydaného osobe iným členským štátom, keď prvý z týchto členských štátov vydal voči tejto osobe opatrenie zákazu nadobudnúť vodičský preukaz pre skutkové okolnosti, ku ktorým došlo pred vydaním uvedeného preukazu druhým z týchto členských štátov, by viedlo k navádzaniu osôb, ktoré sa na území iného členského štátu dopustia porušení predpisov podliehajúcich tomuto opatreniu, odísť do iného členského štátu, aby získali nový vodičský preukaz a unikli správnym či trestným dôsledkom uvedených porušení, a úplne by to narušilo dôveru, na ktorej spočíva systém vzájomného uznávania vodičských preukazov (pozri rozsudok z 21. mája 2015, Wittmann, C-339/14, EU:C:2015:333, bod 30 a citovanú judikatúru).

42 Tieto úvahy platia tiež vtedy, ak bol vodičský preukaz vydaný v rámci výmeny podľa článku 11 ods. 1 smernice 2006/126. Odmietnutie uznať vodičský preukaz vydaný takouto výmenou zodpovedá v tomto prípade tiež cieľu všeobecného záujmu Únie, ktorým je zlepšenie bezpečnosti cestnej premávky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. mája 2014, Glatzel, C-356/12, EU:C:2014:350, bod 51 a citovanú judikatúru) a ku ktorému podľa svojho odôvodnenia 2 prispieva smernica 2006/126 (rozsudok z 26. októbra 2017, I, C-195/16, EU:C:2017:815, bod 51).

43 Z judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že členský štát sa nemôže odvolávať na článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126, aby odmietol uznať na neobmedzený čas platnosť vodičského preukazu vydaného iným členským štátom, pokiaľ bolo držiteľovi tohto preukazu uložené na jeho území ochranné opatrenie (rozsudok z 23. apríla 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 76 a citovaná judikatúra).

44 Pokiaľ ide o účinok takého opatrenia, Súdny dvor rozhodol, že členský štát, ktorý za takých okolností odmietne uznať platnosť vodičského preukazu, je príslušný stanoviť podmienky, ktoré držiteľ vodičského preukazu musí splniť, aby znovu nadobudol oprávnenie viesť na jeho území motorové vozidlo. Súdny dvor uviedol, že prináleží vnútroštátnemu súdu, aby preskúmal, či dotknutý členský štát uplatňovaním svojich vlastných pravidiel v skutočnosti nebráni na neobmedzený čas uznaniu vodičského preukazu vydaného iným členským štátom a že mu z tohto hľadiska prináleží overiť, či podmienky stanovené právnymi predpismi prvého z týchto členských štátov v súlade so zásadou proporcionality nepresahujú hranice toho, čo je primerané a nevyhnutné na dosiahnutie cieľa sledovaného smernicou 2006/126, ktorý spočíva v zlepšení bezpečnosti cestnej premávky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. apríla 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, bod 84).

45 Treba však pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa osoba podliehajúca súdnej právomoci nemôže podvodne alebo zneužívajúcim spôsobom dovolávať právnej normy Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. februára 2006, Halifax a i., C-255/02, EU:C:2006:121, bod 68, ako aj zo 16. októbra 2019, Glencore Agriculture Hungary, C-189/18, EU:C:2019:861, bod 34).

46 Zásada zákazu podvodu a zneužívania práva vyjadrená v tejto judikatúre predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie, ktorú musia osoby podliehajúce súdnej právomoci dodržiavať. Uplatnenie právnej úpravy Únie totiž nemožno rozšíriť tak, aby zakrývalo transakcie, ktoré sú vykonávané s cieľom získať výhody stanovené právom Únie podvodom alebo jeho zneužitím (rozsudok zo 6. februára 2018, Altun a i., C-359/16, EU:C:2018:63, bod 49 a citovaná judikatúra).

47 Konštatovanie podvodu vychádza osobitne zo zbiehajúceho sa súboru údajov preukazujúcich súčasnú existenciu objektívneho a subjektívneho prvku. Pokiaľ teda ide o okolnosti, o ktoré ide vo veci samej, na jednej strane objektívny prvok spočíva v skutočnosti, že podmienky vyžadované na účely výmeny vodičského preukazu podľa článku 11 ods. 1 smernice 2006/126 nie sú splnené. Na druhej strane

subjektívny prvok zodpovedá úmyslu dotknutej osoby obísť podmienky požadované na takúto výmenu alebo sa im vyhnúť s cieľom získať výhodu, ktorá je s nimi spojená (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. februára 2018, Altun a i., C-359/16, EU:C:2018:63, body 50 až 52).

48 Z toho vyplýva, že ak sa ukáže, že osoba získala vydanie vodičského preukazu v rámci výmeny podľa článku 11 ods. 1 smernice 2006/126 podvodne, nemôže sa v žiadnom okamihu domáhať uznania takto získaného vodičského preukazu v členskom štáte.

49 V prejednávanej veci bol podľa informácií opísaných vnútroštátnym súdom, ktoré sú pripomenuté v bodoch 12 až 15 tohto rozsudku, pán M. 20. septembra 2016 informovaný o úmysle nemeckých orgánov odobrať mu vodičské oprávnenie. Po tomto oznámení pán M. vyhlásil, že opúšťa nemecké územie a 13. októbra 2016 prihlásil svoje bydlisko v Holandsku, kde 1. novembra 2016 požiadal o výmenu svojho nemeckého vodičského preukazu za holandský vodičský preukaz, ktorý mu bol vydaný 17. novembra 2016.

50 Z týchto skutočností, ako aj z písomných odpovedí nemeckej a holandskej vlády na otázky položené Súdnym dvorom vyplýva, že pán M. v konaní pred holandskými orgánmi neinformoval o úmysle nemeckých orgánov odobrať mu jeho vodičský preukaz, ktorý mu však bol oznámený, a že dotknutá osoba ani neskôr neinformovala holandské orgány o tom, že rozhodnutie o odobratí vodičského oprávnenia jej bolo doručené 12. novembra 2016, hoci uvedené holandské orgány ešte nezaujali stanovisko k žiadosti o výmenu preukazu podanej dotknutou osobou.

51 Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby po overení informácií uvedených v predchádzajúcom bode posúdil, či správanie pána M. v období od cestnej kontroly, ktorá bola vykonaná 9. júna 2016, po vydanie nového vodičského preukazu 17. novembra 2016, ktorého cieľom bolo získať nový vodičský preukaz výmenou svojho preukazu v súlade s článkom 11 ods. 1 smernice 2006/126 predstavuje zneužívajúce alebo podvodné konanie. Ak je to tak, treba sa domnievať, že rozhodnutie o odmietnutí uznať jeho vodičský preukaz je konečné.

52 Za týchto podmienok treba na druhú a tretiu otázku odpovedať tak, že článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 sa má vykladať v tom zmysle, že členskému štátu umožňuje, aby odmietol uznať vodičský preukaz, ktorý bol predmetom výmeny podľa článku 11 ods. 1 tejto smernice z dôvodu, že tento členský štát pred touto výmenou odobral vodičské oprávnenie držiteľovi tohto preukazu.

O trovách

53 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

1. **Článok 2 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch sa má vykladať v tom zmysle, že vzájomné uznávanie bez akýchkoľvek formalít, ktoré upravuje, je uplatniteľné na vodičský preukaz vydaný na základe výmeny podľa článku 11 ods. 1 tejto smernice s výhradou výnimiek stanovených uvedenou smernicou.**

2. Článok 11 ods. 4 druhý pododsek smernice 2006/126 sa má vykladať v tom zmysle, že členskému štátu umožňuje, aby odmietol uznať vodičský preukaz, ktorý bol predmetom výmeny podľa článku 11 ods. 1 tejto smernice z dôvodu, že tento členský štát pred touto výmenou odobral vodičské oprávnenie držiteľovi tohto preukazu.

Podpisy